

kan modtage de indløbende Klager og Anmeldelser og selv foretage de Skridt, som ikke taale nogen Opsettelse, hvorefter han da vil have at gjøre Indberetning til Politimesteren.

Da Politifuldmægtigene skjøndt de handle under eget Ansvar, dog nærmest beskikkes til Medhjælp for Politimesteren, har Man troet, at der bør gives ham en vis Indflydelse paa deres Antagelse, derved at ham faaer Ret til at gjøre Indstilling i saa Henseende, medens det endelige Valg dog paa Grund af deres selvstændigere Stilling findes at burde forbeholdes Justitsministeriet. Deres Affsedigelse vil da kunne finde Sted paa lignende Maade, men Man har af Hensyn til Stillingens Betydning troet at burde indrømme dem en Opsigelsesfrist af 6 Maanedes der naturligtvis ikke kommer til Anvendelse, naar de affsediges paa Grund af Embedsforfølsel.

ad § 3.

Politimesterens og Politifuldmægtigenes Embedsforretninger falde som alt tidligere anthydet, naturligt i to forskjellige Klasser, nemlig saadanne, som ligefrem falde ind under Politivirksomheden, og saadanne, som staae i naturlig Forbindelse med denne eller i alt Fald uden Skade kunne forenes dermed. Den første Klasse omhandles i nærværende Paragraf, den anden vil findes optaget i Udkastets § 6. Politiets væsentligste Opgave, nemlig at vaage over Rets sikkerheden, og i dette Hiemed at søge at forebygge Forbrydelser og Lovovertrædelser, opdage saadanne naar de ere begaaede, og sørge for, at Gjerningsmandene prages til Ansvar, er alt optaget blandt de Forstrifter, som findes i Udkastet til Rævningsloven, og Man vil saaledes her væsentlig kunne indskrænke sig til at henvise til den vedkommende Paragraf i det nævnte Udkast. Desforuden paaligger det umiddelbart Politiet at vaage over den offentlige Orden og Sikkerhed, og at paasee Overholdelsen af de Lovforstrifter, som ere givne, at dette Hiemed i Overeensstemmelse hermed er nærværende Paragraf affattet.

Nagtet Man, som det senere nærmere vil blive udviklet, ikke har anseet det nødvendigt at indrette en særegen Overbestyrelse for Politiet, for derigjennem at tilvejebringe en Forbindelse mellem de enkelte selvstændige Politivirigheder, lader det sig dog ikke misfende, at en Forbindelse og Samvirken mellem de forskjellige Organer for det udøvende Politie, er af Vigtighed for en tilfredsstillende Løsning af den Politiet stillede Opgave, og Man har derfor troet at burde gjøre det til Pligt for de vedkommende Politiebedsmand at tilvejebringe en saadan Forbindelse og Samvirken hvis nærmere Udforelse helst synes at maatte overlades de Vedkommende selv, imellem de til hverandre grændsende Politikredse. Naar en saadan Samvirken var tilvejebragt, vilde det vistnok falde af sig selv, at en Politiebedsmand, naar Omstændighederne krævede Saadant, vilde kunne lade en af ham udstedt Ordre fuldbyrde i en tilstødende Kreds, men Man har dog anseet det rettest i nærværende Paragraf at give en udtrykkelig Forstrift desangaaende med den nærmere Bestemmelse, at Underretning om det Stede snarest muligt bør meddeles den vedkommende anden Politiebedsmand.

ad § 5.

Rigeform Fogedforretninger i civile Sager efter deres Bestaaffenhed ere henlagte under Underdommerne, saaledes, at de Fogedforretninger i offentlige Sager tilfalde Politiet, navnlig Fuldbyrdelsen af affagte Straffedomme, forsaavidt der ikke er Spørgsmaal om Eksekution i Guds, hvorhos Politiet selvfølgelig maa staae den civile Myndighed hi, naar denne til Fuldbyrdelsen af sine Kjendelser trænger til Bistand med fysisk Magt, if. Ex. naar den over hvem der er dekretet personlig Arrest for Gæld, mødsætter sig Dekretets Fuldbyrdelse. Blandt de Fogedforretninger i offentlige Sager, som saaledes fremtidig ville gaae over til Politiebedsmandene, skal Man navnlig som hyppigt forekommende fremhæve Syn og Undersegelser angaaende Selvmordere og andre Personer, som have begaaet Forbrydelser, som